

ЄВАНГЕЛІЙСЬКА ПРАВДА

№ 42. 2011 рік

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛІЙСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Христос Народився! Славте Його!

ст.2-3

проповідь

Чому саме волхви?

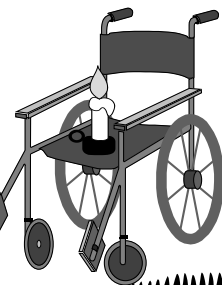
ст.4

Цар із самих низів

ст.5

Дивлячись сторінка
Різдвяна свічка

ст.6-7

Вірні діти Божі
(пророкиця Анна)

ст.8

Стаття:
"І жа на цілий рік"

ст.8

Різна інформація

Різдво – це прекрасне свято, свято радості. Але, святкуючи Різдво й одержуючи подарунки, багато людей так і не знає справжнього значення цього свята, бо ніколи не зустрічався з тим головним героєм – Немовлям Ісусом у яслах. Дуже важливо нам розуміти, що Різдво стає справжнім святом, коли той Ісус народжується в серці людини. Для кожного християнина народження Ісуса сталося в той особливий та пам'ятний день, коли він прийняв Господа в своє серце. Саме тому, християни з радістю зустрічають це свято, бо знають, що і в нашому серці народився Господь.

Прихід Ісуса у цей світ є і для нас важливим, оскільки Він прийшов у цей світ заради нас, мене і тебе, щоб взяти на Себе наші гріхи. Якби не було б Його, то ми не мали б шансу на порятунок. Тому, славмо Бога за те, що Він на стільки нас полюбив, що віддав Сина Свого улюбленого, щоб ми не загинули, але мали життя вічне.

Чому саме волхви?

Неодноразово ми з вами читали цю історію про прихід до маленького Ісуса тих мудреців зі Сходу. Напевно, ви вже напам'ять знаєте про ті події, і здавалось би, що нового ми тут можемо відкрити для себе в цих словах. Але ж ні, знову і знову читаючи Біблію, Господь може відкривати вам все нові речі, новий погляд на ті чи інші історії. Ми всі знаємо, що до маленького Ісуса прийшли поклонитися ті мудреці, чи волхви, але чи замислювалися ви коли-небудь – для чого вони приходили? Або: чому саме вони, чому саме язичники, маги та чаклуни, які нічого спільного не мають з вірою в Бога? Чому саме волхви?

Давайте спочатку розберемося з тим, ким були ті люди? В українському перекладі Біблії їх названо "мудрецами", в російському – "волхвами". В оригіналі (старогрецькому тексті) стоїть слово «ΜΑΓΟΣ» [маґос], що зазвичай означає людей, які знали на чародійстві, магії. Це слово зустрічається у Біблії ще два рази: у «Діях апостолів», 8:9, написано про Симона ворожбита; а в 13:8 написано про Еліма, відносно якого також використано слово «ΜΑΓΟΣ». Відповідно до інших джерел, так називали жерців зороастризму, своєрідної релігії, яка була поширена до народження Ісуса на Сході. Ще інші джерела приписують їм позитивний характер і кажуть, що якщо ці люди були з Персії, то там "магами" називали філософів та священиків. Окрім того, вони могли бути царями. Але так чи інакше, ці люди знали на зірках, вивчали рух планет і були астрологами. Проте, ким би не були ці люди

(волхвами, магами, жерцями чи астрологами) – вони були язичниками, займалися окультними науками, які скоріше мають відношення до сатани, чим до Бога. І от саме такі люди прийшли поклонитися новонародженому Месії-Ісусу.

В апокрифічних книжках чимало написано про цих людей, хоча в Біблії згадується про них дуже коротко. Згідно першого східного передання їх було 12, але потім стали вважати, що їх було тільки 3, хоча мудреці ніколи самі не мандрували, а завжди з ними йшли декілька рабів. Згодом хтось придумав таку легенду, що ці люди були царями, потім їм навіть дали імена: Каспар – сивоволосий чоловік зі східними рисами обличчя, Мельхіор – білий чоловік середнього віку і Балтазар – темношкірий юнак. Таким чином людська уява бачила в них представників трьох людських рас та трьох періодів свідомого життя. Але хоч ці передання гарні, проте вони не мають біблійної підстави.

Багато вчених думають, що вони прибули саме з Вавилону, так як саме там деякий час євреї знаходилися у вавилонському полоні і саме там вони залишили після себе багато спогадів, сувоїв, книг пророків, у яких було написано про прихід Месії-Царя.

У східних християнських джерелах волхви набувають величі та блиску: вони прибувають в Єрусалим з поштом у тисячу людей, залишивши за собою на лівому березі Євфрату семитисячне військо. Коли вони повернулись у свою країну (на найвіддаленішому Сході, біля берегів океану вони споглядали життя та присвячували час молитві, і коли апостоли розсіялись для проповідей Євангелія по всьому світові), то апостол Хома зустрів їх у Парфії, де вони прийняли від нього хрещення і самі стали проповідниками нової віри. Легенда додає, що їхні мощі з часом було знайдено імператрицею Оленою та покладено спочатку в Константинополі, а потім звідти перенесені в Медіолан (Мілан), а після того – в Кельн, де, як стверджують, їх черепи, як святиня, зберігаються й дотепер.

Цікаво, що в деяких католицьких храмах Європи на свято Богоявлення освячують крейду, якою потім на дверях будинків та церков пишуть латинські букви СМВ, які інтерпретують як перші літери імен волхвів – Каспар, Мельхіор та Балтазар; але також ці три літери – це перші букви латинського вислову:

«Christus mausionem
benedicat», що означає:
«Нехай Христос Благословить
цей дім».

Про цих мудреців складено багато історій та вигаданих легенд. З одного боку, ми знаємо, що люди полюбують складати казки, інші полюбують слухати ці казки. Для чого це все робилося, ніхто не знає. Можливо, все це було для того, щоб показати багатьом християнам той приклад мудреців, приклад їхнього пошуку Ісуса, приклад, коли язичники шанують Бога більше за євреїв.

Справді, в ці Різдвяні свята Слово Господнє показує нам дві великі картини, дві знаменні події. Одна – це пастухи, які поклоняються маленькому Ісусу. Інша – це волхви, які принесли подарунки для Месії-Ісуса; проте не тільки принесли подарунки, але і впали ницьма перед Ним. В цих двох картинах Біблія ніби ділить людство на дві частини – юдеїв та язичників. Пастухи були представниками юдеїв, а волхви – язичників. І всі вони в цих картинах стоять на колінах перед Царем царів – маленьким Ісусом.

З юдеями нам все зрозуміло: це народився їхній Цар, Месія, якого вони чекали тисячі років. Шкода, правда, що прийшли поклонитися Ісусу тільки якісь бідні пастухи. А коли згодом Ісус проповідував та казав людям про Свій прихід, Його хто

хотів приймати та визнавати за Месію.

Отже, з юдеями, які поклоняються Ісусові, нам зрозуміло. Але виникає багато питань щодо волхвів чи мудреців: чому саме вони? Чому саме люди, які так чи інакше пов'язані з окультними науками? Чому саме маги та чародії прийшли поклонитися перед новонародженим Ісусом? Невже Господь не міг зробити так, то до Ісуса прийшли б поклонитися якісь царі, або просто якісь філософи? Чому саме волхви, маги? Що усім цим хотів Господь показати для багатьох наступних поколінь?

У нас, в Україні, з цими магами чи ворожінням аж до сьогодні існує багато проблем. Всі ми знаємо людей, які займаються такими речами. Навіть по телевізору постійно перед якимись святами розповідають, як треба ворожити і які саме ворожіння існували в нашому народі раніше. Все це діє, як реклама, для людей: «Ви ще не ворожите? Тоді ми йдемо до вас». Якщо прочитати книги про наших дідів-прадідів, то там взагалі одне ворожіння й існувало. В новинах казали, що в Україні навіть є село, яке називається «Ворожки», де майже кожен знається на таких речах. Можу навіть закластися, що майже всі жителі того села називають себе "християнами".

З астрологією у нас такі само проблеми. Духовно темним і затурканим людям розповідають про якісь гороскопи, про їхню долю, яка контролюється зірками, про карму. Сьогодні майже кожна газета друкує гороскопи для людей, і кожен шарлатан може розповідати байки про зірки, карму та ще якусь біду. І дуже сумно, що сила силенна

людей вірять таким речам, читають ті гороскопи, і дехто без них ніяк не може обійтися. Я впевнений, що майже всі вони називають себе "християнами".

Про що ж свідчить цей наш Біблійний текст, і що Господь хотів показати християнам через це поклоніння волхвів перед Ісусом? На мою думку, є дві важливі речі, які Господь показав у цьому дійстві. У Бога, скоріше за все, було більше цілей, про які ми можемо не знати, але говорити ми будемо тільки про дві з них, які стосуються безпосередньо нас з вами.

Перш за все, через це поклоніння мудреців Господь відкриває двері спасіння не тільки для євреїв, але й для язичників, поган. Спочатку для самих євреїв були дивними такі плани Божі, але Господь саме через чужинців хотів навчити своїх. Так як євреї постійно слухаючи пророцтва про прихід Месії, не звернули на те належної уваги, Господь використав язичників, які прийшли з віддаленої язичеської країни, щоб посоромити єврейський народ. Уявіть собі реакцію жителів Єрусалиму, царя Ірода, книжників та фарисеїв, коли якісь язичники, незрозуміло, хто вони такі, прийшли і починають стверджувати всім, що в євреїв народився Цар, Месія, Спаситель, про якого самі євреї нічого не знали. Юдеї настільки були впевнені у своїй вірності Богові і вважали, що коли б Господь мав дати Спасителя, то Він обов'язково повідомив би самих юдеїв, а не язичників.

І друга важлива річ, яка є в цьому поклонінні волхвів: то була перша перемога Ісуса Христа над сатаною та його слугами. Люди, які займалися окультними науками та були певним чином слугами сатани, прийшли і поклонилися перед

вищою та сильнішою владою. Пізніше, коли Ісус ходив серед людей, Він багато робив чудес і показував Свою могутність над силами темряви. Ще пізніше, воскресши з мертвих, Ісус здобуде повну перемогу над сатаною та його владою, перемогу над гріхом та смертю. Апостол Павло у своєму листі буде писати: «Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» (1Кор.15:55).

Нерозумною є та людина, яка сьогодні, в наш час, довіряє гороскопам, яка звертається до ворожок та якихось шарлатанів. Глупою є та людина, яка не покладається у всьому на Господа, який є могутніший та перед Яким на коліна ставали всі ті маги та чаклуни. Не в гороскопах та не у ворожках потрібно шукати допомоги та дізнаватися про свою долю. Наша доля та кожен день нашого життя є в руках Божих. Якщо людина віддала своє життя в руки Божі, якщо в серці людини є Господь, тоді саме Він буде все робити, щоб привести людину до Царства Небесного. Довіряймо тільки одному Господу, поклонімося і ми перед Ним. І нехай саме Він буде Господом та Спасителем нашого життя?

Пастор М. Свалява
Мурза В.В.

ЦАР ІЗ САМУХ КУЗІВ

Для більшості людей Різдво - це затишний сімейний вечір при свічках, подарунки, старовинні звичаї. Сьогодні мені хочеться поговорити про глибинну суть цього свята. Причому не тільки про сам факт втілення Бога в людину, а й про те, ЯК це відбувалося. Навіщо взагалі Творець всесвіту вирішив НАРОДИТИСЯ, замість того, щоб зійти на землю дорослою людиною, готовою до дій?

Боговтілення було і залишиться найбільшою таємницею. Як би досконало це не було нам відкрито, ми не в змозі до кінця оцінити приниження Бога, який зійшов до рівня людини, і хоч це "звучить гордо", але тільки не в порівнянні зі славою Всевишнього. У Біблії говориться про те, що для порятунку людей, створінь з плоті і крові, Спасителю потрібно було в усьому уподібнитися їм. У всьому - аж до народження на світ немовлям.

Які ж особливості докорінно відрізняють дітей від дорослих?

По-перше, це АБСОЛЮТНА вразливість. Неможливо забути почуття, яке відчуваєш, коли дивишся на новонародженого. Він такий маленький і тендітний! Його навіть боїшся брати на руки. На тімені - "джерельце"; страшно подумати, що в цьому місці мозок дитини відділений від зовнішнього середовища всього лише тонкою шкіркою. Ніжки і ручки малюка не довше вашої долоні, а шкіра настільки ніжна, що її може пошкодити навіть недостатньо м'яка пелюшка або шви на одязі. Коли мого молодшого сина принесли додому з пологового будинку, його старший братик, якому на той час виповнився рік, природно, відчував до нього жвавий інтерес. Одного разу йому вдалося дотягнутися до пальчиків ніг свого молодшого братика, і він мало не вирвав їх "з корінням"...

Новонароджений Ісус був би не в змозі захистити себе навіть від однорічної дитини. І це Той, кому було призначено судити весь всесвіт; Той, перед Ким одного разу з трепетом постануть найсильніші і горді і, очікуючи від Нього вирішення своєї долі, проситимуть гори і скелі, щоб вони попадали на них і заховали їх від Його гніву (Об'яв.6:15-17).

Крім абсолютної вразливості, дітей відрізняє від дорослих повна відсутність знань. Новонароджений ще не має ані знань про світ, ані досвіду. Йому лише треба їх здобути. І таким же був Той, «в Якому всі скарби премудрости й пізнання заховані» (Кол. 2:3), Хто, будучи Богом і Творцем всього, знав відповіді на всі питання вчених і мислителів минулого і майбутнього, відповіді навіть на ті питання, які так ніколи і не будуть задані. Подумати

тільки! - всезнаючий Бог, коли народився у світ, не знав навіть, як управляти власними руками.

Третя особливість - повна залежність від навколишніх. Той, від Кого залежить кожен удар нашого серця, зробився абсолютно і у всьому залежним від тих, під чиєю опікою знаходився. І це Той, про Кого написано: «всі чекають Тебе, щоб Ти часу свого поживу їм

дав. Даєш їм, - збирають вони. Руку Свою розкриваєш добром, - насичуються. Ховаєш обличчя Своє, - то вони перелякані. Забираєш їм духа, - вмирають вони, та й вертаються до свого пороку. Посилаєш Ти духа Свого, - вони творяться, і Ти відновляєш обличчя землі» (Пс.103:27-30). Мало того, що у всемогутнього Царя небес з'явилися фізіологічні потреби, Він навіть не був здатний самостійно їх задовольняти.

А що було до втілення? Як жив Син Божий до того, як прийшов до нас на Землю? Пам'ятаєте мультфільм "Принц Єгипту"? Чим займався Мойсей, коли жив у палаці фараона? Йому були доступні краща освіта на планеті, найвишуканіші насолоди і розваги, запаморочливе майбутнє під крилом правителя світової наддержави. Все навколо, здавалося, існує тільки для нього. Але навіть таку пишність важко порівняти з тим місцем, яке займав Христос, Єдинородний Син Божий. ВСЕ через Нього і для Нього створено (Кол.1:15-16), від елементарних частинок (мільярди яких здатні вміститися на кінчику голки) - до галактик (із зоряними скупченнями, неймовірно величезними розпеченими газовими кулями квазарів). ВСЕ! Син Всемогутнього ...

Чому після таких висот Христу все ж потрібно було прийти в світ подібним чином, принизити Себе навіть у порівнянні з дорослими, ставши немовлям? Це було необхідно для нашого спасіння. «Я завжди чиню, що Йому (Отцю) до вподоби», - сказав Ісус (Ів.8:29). Що ж було угодн Отцю? Те, щоб Його Син не просто поніс покарання за гріх замість нас, а прожив ціле окреме життя в образі людини. Христос виявився здатним на таку любов. До кінця полюбивши Отця і всіх нас, Він не вважав свою божественність чимось, від чого не міг відмовитися. Ніхто не посміє стверджувати, що Він просто спустився з комфортабельних небес, розрізав стрічку під оплески присутніх, покрасувався перед камерами і був такий. У випадку з Христом мова йде не про короткий епізод, а про ціле життя: від народження - до смерті. Саме це справжнє земне життя зробило Його

нашим Захисником і Заступником,

здатним нас розуміти і співчувати нам, через те що й Він сам пройшов через випробування і спокуси, подібно тим, які ми зустрічаємо на своєму життєвому шляху. Слава Йому і хвала!

Юрій Марк

Християнський сайт:
Для тебе (www.foru.ru)

Різдвяна свічка

В одному з мікрорайонів великого міста, у старому кам'яному будинку мешкає молода дівчина.

Звуть її Ірена. Коли я познайомився з нею, вона вже була паралізована і сиділа в інвалідній колясці. Вона - дочка простих людей.

До хвороби Ірена працювала бухгалтером на одному з будівельних підприємств. Тоді вона мала 19 років, була веселою, гарною, зрештою, як і всі дівчата в її віці. Працювала вона старанно, акуратно, серйозно, і всі вважали її незамінною.

Але одного дня її робоче місце залишилося порожнім, дівчина потрапила до лікарні з діагнозом - "параліч нижніх кінцівок". Ірена стала інвалідом ...

Біда трапилась 4 роки тому, і увесь цей час вона перебувала у тісній двокімнатній квартирі своїх батьків. Спочатку колишні колеги відвідували її, щоправда, згодом дедалі рідше і рідше. Лише один бухгалтер, колега Ірени, і тепер щонеділі відвідує її, завжди прихопивши з собою якийсь подаруночок для хворої.

Коли стан здоров'я Ірени покращав так, що вона вже змогла сидіти, постало питання про інвалідну коляску. Без неї не могло бути й мови про прогулянки на свіжому повітрі, бо дорослу дівчину

незвично по вулиці носити на руках. Коляска стала головною темою розмов у цій родині. Хвороба Ірени була затьожною, в сім'ї не вистачало грошей, а тому купівля коляски була річчю неможливою, і все свідчило про те, що і найближчим часом цієї проблеми не вирішити.

Наближались Різдвяні свята. Для Ірени та її рідних Різдво було святом бідних людей - тільки три свічки горіли на ялинці. Зате колядку "Христос родився" усі співали від душі. Несподівано у двері хтось подзвонив. Мама поспішає до дверей, відчиняє і ... всі почули її здивований зойк. Під дверима стояла майже нова інвалідна коляска, на ній миготіла запалена свічка, а навколо - ні душі ...

"... Свічка горить, миготить, - розповідає мама Ірени, - а я кричу: «Хто там?» - Тиша. Ще раз питаю голосно: "Хто тут є?" - Ніхто не відповідає. Тільки коляска стоїть, коляска для моєї бідної дитини». «Дитятко Ісус живе!» - закричала я у бік кімнати, не пам'ятаючи себе від радості. Чоловік та старша дочка вже стояли поруч, а з кімнати чулося голос Ірени: "Мамо, що трапилось?"

Від хвилювання я ледь вимовила: "Дитятко Ісус був тут, Ірено!" Батько з сестрою принесли Ірену на руках і ми усі четверо мовчки дивилися на коляску, що

стояла в темряві, освітлена полум'ям свічки... До цього часу ми не знаємо, хто нам її пожертвував. Бухгалтер з будівельного підприємства категорично заявляв, що це не він. Та хіба може він на свій невеликий заробіток купити таке у наш час?"

Тісніше я випадково познайомився з дружиною того бухгалтера і від неї дізнався, що інвалідну коляску для Ірени купив її чоловік.

"На ті свята ми не купували жодних подарунків ні дітям, ні собі, - розповіла вона. - Чоловік дав оголошення до газети, що шукає інвалідну коляску. Ми отримали декілька пропозицій. Незадовго до Різдва ми з ним обійшли усіх знайомих, які жертвували гроші на коляску, і у Святий Вечір віднесли коляску під квартиру Ірени. На коляску ми поставили запалену свічку, а самі швиденько втекли. Це було найпрекрасніше Різдво за всі роки нашого спільного життя".

Ту свічку мама Ірени старанно зберігає до цього часу і щороку напередодні Різдва запалює її на кілька хвилин.

Я розповів вам цю історію, бо тепер дуже мало говориться про людяність, доброту, милосердя... Проте, незважаючи на нашу сірі будні, люди роблять набагато більше, благородних вчинків, аніж ми думаємо, які, на превеликий жаль, часто нами замовчуються.

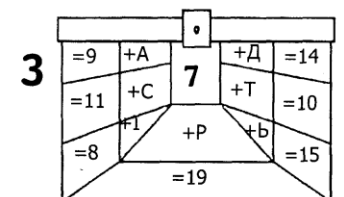
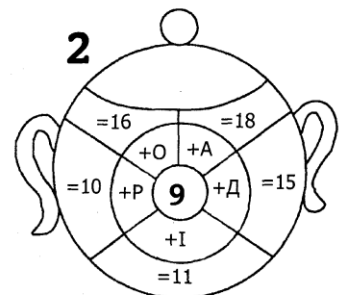
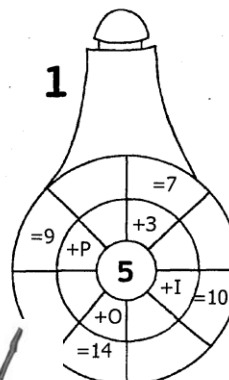
Мудреці поклоняються Ісусу.

Евангеліє від Матвія 2 розд.

Коли ж Ісус народився у Віфлеємі, прийшли зі сходу мудреці, щоб поклонитися Йому, і принесли в дарунок дивовижній Дитині золото, ладан та смирну.

За допомогою нескладних математичних дій ти легко зможеш розшукати букви і занести їх в речення. До цифри, що стоїть на лінії речення, треба додати цифру, яка в центрі дарунка. Відповідь вкаже тобі букву. Номеру речення відповідає номер дарунка.

- Мудреці почали шукати Ісуса за допомогою 2 9 4 5
- Мудреці звернулися до 2 1 7 6 9 щоб довідатися про нового Царя.
- Пошуки Ісуса і служіння Йому принесли мудрецам велику 12 2 7 1 4 3 8.

Вірні діти Божі (пророчиця Анна).

Була й Анна пророчиця, дочка Фануїлова з племені Асирового, вона дожила до глибокої старости, живши з мужем сім років від свого дівування, удова років вісімдесяти й чотирьох, що не відлучалась від храму, служачи Богові вдень і вночі постами й молитвами. І години тієї вона надійшла, Бога славива та говорила про Нього всім, хто визволення Єрусалиму чекав.
(Лук.2:36-38)

Ми знаємо про те, що після народження батьки немовляти Ісуса привели Його у храм в Єрусалимі - щоб, як написано, поставити перед Господом. Саме там, біля Єрусалимського храму батьків Ісуса перестрів спочатку праведний Семен, який сказав Марії про неї самі дивні слова. А потім з цією святою сім'єю зустрілася пророчиця Анна, і саме про неї ми будемо міркувати з вами.

Все, що ми знаємо про цю Анну, це те, що вона була похилого віку. У віршах, які ми прочитали про неї, не написано багато слів, зовсім не сказано, що вона щось говорила про Ісуса, чи ще щось таке, але тим не менше, євангеліст Лука згадує про цю жінку і чомусь ставить нам її за приклад. Чому ж є важливою ця жінка? В чому її заслуги?..

Знаєте, брати і сестри, коли я читаю про всі ті різдвяні події, таких людей як пастухи, мудреці, Семена з Анною, мені стають дуже цікавими плани Божі: «І чому саме так чинить Господь?» Перша дивна для мене річ – це те, що народ Божий, який чекав на свого Спасителя більше 4 тисяч років, не хоче приймати Його? Їм потрібен зовсім не такий Спаситель! І друга дивна річ – були люди, які від щирого серця любили Господа і чекали на Нього, але, нажаль, таких людей було дуже мало.

Ці дві дивні речі, на мою думку, не змінилися аж до сьогодні, бо та ситуація, яка склалася колись, чомусь повторюється і зараз. Наприклад, ми з вами вже говорили, що у Біблії практично нічого не написано, щоб хтось ще, крім пастухів та мудреців, прийшов привітати маленького Ісуса, того Месію, якого люди чекали тисячі років. Знаєте, в той час кожен єврей вважав свій народ вибраним Божим народом. І хоч люди розуміли, що своїми власними зусиллями вони ніколи не зможуть досягти тієї величі, яка начебто передбачена для них Богом, багато хто з них думав, та й напевно, що й зараз хтось думає, що оскільки вони вибраний Божий народ, значить колись вони мають заволодіти всіма іншими народами. Декотрі думали, що має з'явитися людина, яка допоможе їм заволодіти іншими людьми. Або ж народиться цар, з роду Давидового, який відродить славу для Ізраїлю. Люди чекали сильну людину послану Богом, яка перш за все звільнить їх з ярма римлян та інших ворогів і зробить ізраїльтян могутньою нацією. Так вірила більшість євреїв, на те очікувала більшість євреїв. Але Господь не це планував для них. Тому, коли десь у якомусь селі, у хліві народився Месія-Цар, люди,

напевно, просто посміялися, та й забули. Їм не потрібен був саме такий Спаситель. Пізніше, напевно, хтось бачив, як Ісус помирає на хресті і чимало людей сміялися з Нього: «Оце такий Цар? Яким чином Він може врятувати нас, якщо Він сам себе не може врятувати?» Такі люди не знали (і не хотіли знати!) планів Божих щодо свого спасіння. Вони думали, що можуть диктувати Богові, яким чином Він має їх врятувати. Але плани Бога – це не людські плани.

Та поруч з тією більшістю була невеличка групка людей, які справді чекали не порятунку тіла, а спасіння душі. Ці люди не мріяли про насилля, протистояння, війни, армію та владу. Вони вірили, що настане час, і на їхню землю прийде сам Господь і спасе людей не від ворогів, а від гріхів та від найбільшого ворога людства - сатани. (Сподіваюся, ви розумієте різницю між першими та другими.) Все своє життя ці люди чекали на цього Спасителя, молилися за Його прихід. Нажаль, таких людей було дуже мало. І саме серед таких людей і були Семен та Анна. Ми знаємо, що Святим Духом було сказано Семену, що він не помре до тих пір, поки не побачить Спасителя. Нікому не відомо, чи мала таку саму обіцянку пророчиця Анна, проте і вона могла бачити того маленького Ісуса, який принесе спасіння Ізраїлю.

Це мені трішки нагадує історію про Іллію. За днів його життя Божий народ дуже далеко відійшов від Господа і став служити різним ідолам. Пророк Божий дуже багато роботи зробив, щоб повернути своїх співвітчизників до визнання тільки одного-єдиного істинного Бога (Яхве). Але був один такий момент, коли він каже Господу, мовляв, бачиш, я залишився один, ніхто не хоче служити Тобі. На що Господь йому відповідає, що ти не один, є ще в Ізраїлі 7000 людей, які не схиляли своїх колін

перед ідолами. Ситуація при народженні Ісуса була подібною. Здавалось би, ніхто не чекає того Спасителя, нікому він не потрібен. Здавалось, люди забули за Бога, і немає нікого вірного. Але – ні! У Бога є (!) вірні люди, які служать Йому, не дивлячись ні на що, які чекали Месію щирим серцем. Нажаль, як я раніше казав, таких було дуже мало, але вони все ж таки були! І серед них – Семен та Анна.

Про саму Анну в Євангелії (від Луки) написано лише декілька слів, але навіть з них ми можемо бачити, що Господь справді відкриває Себе для благочестивих людей. Написано, що Анні було 84 роки, і лише 7 з них вона жила разом зі своїм чоловіком. Хочу сказати, що вдовам у той час жилося дуже важко, адже все у сім'ї трималося на чоловікові. Якщо чоловік помирає, а в них немає дітей, така жінка просто потрапляла на межу виживання. В ті часи працювали тільки чоловіки, а жінки не могли мати оплачувану роботу. Саме тому ця Анна пішла до храму, адже тільки при храмі намагалися піклуватися про таких людей, бо частина десятини, яку платили (жертвували) євреї, йшла спеціально для того, щоб утримувати таких людей, як Анна.

Пророкиця Анна була однією з тих жінок, які щирим серцем шанували Бога і в усьому бачили Божу руку. Написано про неї, що вона «не відлучалась від храму, служачи Богові вдень і вночі постами й молитвами». Один з отців церкви написав про Анну такі слова: «Ця жінка є прикладом для всіх тих старших жінок, які живуть після неї. Вона постилася, а не об'їдалася; молилась, а не лінувалася; перебувала в храмі Божому, а не обходила чужі домівки; співала псалми, а не пліткувала; шукала Царства Божого, а не займалася світськими турботами». Можливо, навіть ці слова будуть прикладом того, як на ділі старші жінки можуть служити Богу.

Дивна річ, брати і сестри, є у всіх цих різдвяних історіях. Здавалось би, мало бути багато людей, для яких народився у цей світ Спаситель, але, як ми бачимо, серед всього Божого народу їх було дуже мало. Чому? Чому Господь не всім об'явив про народження Ісуса, а лише декільком людям, в тому числі – і бідній вдові Анні? Невже вірних Богові людей було так мало?

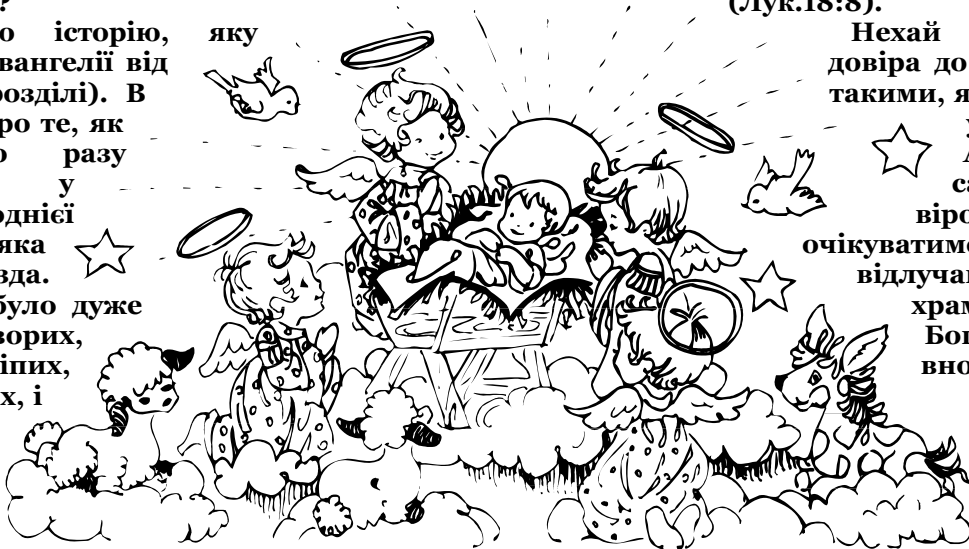
Я згадую історію, яку написано в Євангелії від Івана (5-му розділі). В ній йдеться про те, як Ісус одного разу прийшов у Єрусалим до однієї купальні, яка звалася Віфезда. Там завжди було дуже багато хворих, калік, сліпих, кривих, глухих, і всі вони чекали, на ангела, який мав збурити

(розхвилювати) воду в купальні, і коли хто перший з них у ту воду ввійде, той відразу одужував. Був там один чоловік, який 38 років був хворий. Коли Ісус підійшов до нього, то запитав: «Чи хочеш бути здоровим?..» Закінчилося все це тим, що Ісус уздоровив того чоловіка, і той пішов радий та щасливий. Але постає питання: чому Ісус не уздоровив всіх тих інших людей, які були біля тієї купальні, а лише того одного чоловіка? Невже інші були недостойні тієї Божої підтримки та зцілення? Невже лише один з них справді вірив у Господа і любив Його? Напевно, що так. Напевно, що вірних Богові людей було дуже мало навіть у той час.

Бачите, брати і сестри, я розповідав вам про дві речі. Перша: народ Божий, який чекав на свого Спасителя, не хотів приймати Його. Їм потрібен зовсім не такий Спаситель. І друга: були люди, які від щирого серця любили Господа і чекали Його. Але, нажаль, таких людей було дуже мало. Чому все це важливо для людей сьогодні, у наш час? На мою думку, історія повторюється. Сьогодні всі люди знають про Друге Пришестя у цей світ нашого Господа Ісуса, який прийде, щоб судити цей світ. Мільйони людей знають про це, мільйони людей просять про це у молитві «Отче Наш», коли кажуть: «Нехай прийде Царство Твоє». Але, як колись, так і зараз, людям не потрібен саме такий Спаситель, який помирав на хресті. Більшість людей сьогодні думають, що можуть врятуватися і без Ісуса – наприклад, через добрі справи, виконання заповідей, суботи, через доброчинність чи молитви за них у церкві. В багатьох церквах сьогодні навчають, що Ісус прийшов тільки для тих людей, які жили в Його час, а для всіх інших потрібно виконувати те і се. Тобто, практично, людям Ісус не потрібен.

З іншого боку, є дуже мало таких людей, які справді, від щирого серця чекають на зустріч зі своїм Спасителем, як чекали на Нього Семен та Анна. Чи належите ви до цих небагатьох людей, які справді покладають надії на Спасителя-Ісуса, люблять Його і служать Богові вдень і вночі, аж поки Він прийде? Якось Ісус сказав досить дивні слова про Свій другий прихід: «Та Син Людський, як прийде, чи Він на землі знайде віру?...» (Лук.18:8).

Нехай наша віра і довіра до Господа будуть такими, якими вони були у праведної Анни! І нехай саме з такою вірою ми очікуватимемо, «не відлучаючись від храму, служачи Богові вдень і вночі постами і молитвами», нашого Спасителя Ісуса Христа.

Їжа на цілий рік

*Як тільки слова Твої знаходилися, то я їх поїдав,
і було слово Твої мені радістю і втіхою серця мого,
бо кликалось Ймення Твої надо мною,
о Господи, Боже Саваоте! (Єр.15:16).*

Що їдять на новий рік у США? На півдні США вважають, що для щастя і багатства у Новому році потрібно з'їсти горох і боби під дзвін годинника. Часто можна почути, що горох та зелень символізують гроші.

Що їдять на новий рік в Ізраїлі? Не дивлячись на те, що євреї Новий рік відзначають не 31 грудня – 1 січня, а у вересні, вони в новорічну ніч їдять горох, варену рибу, печені яблука, капусту, буряк та інші коріння.

Що їдять на новий рік у Японії? У храмах Японії в ніч Нового року, у нуль годин нуль хвилин на стіл ставлять звичайну собі локшину. Локшина обов'язково повинна бути не нарізаною, бо чим довша локшина, люди вірять, тим довше буде наше життя. Локшина – си мвол тривалості життя.

Що їдять на новий рік на Кубі? На Кубі опівночі, під час бою курантів, потрібно з'їсти 12 виноградин. Виноград символізує місяці року, який минає.

Що їдять на новий рік у Німеччині та Польщі? У Німеччині в новорічну ніч, обов'язково на столі має бути оселедець, бо люди думають, що він приносить щастя в прийдешньому році. Давня традиція поляків і німців – з'їсти шматочок оселедця з першим боєм курантів. Чим гостріше буде оселедець, тим вдалішим буде рік.

Що їдять на новий рік у Китаї? Китайці мають звичай готувати цілу рибу, яку вважають символом міцних сімейних зв'язків.

Що їдять на новий рік у Данії? Данці обов'язково в новорічну ніч на стіл ставлять варену тріску, яку вважають символом благополуччя і багатства.

Що їдять на новий рік у Голландії? Голландці на новорічний стіл подають пончики, підсмажені у фритюрниці.

Вчені кажуть, що вже в стародавньому Вавилоні існував звичай їсти особливу їжу для талану чи щастя. Проте Слово Боже нам подає інший приклад. Пророк Єремія талану чи фортуни не шукав. Він говорив від імені Бога у важкий період ізраїльської історії, а його не слухали і переслідували. Але Слово Боже давало його серцю справжню радість. І як влучно він сказав про це Богіві: *«Як тільки слова Твої знаходилися, то я їх поїдав, і було слово Твоє мені радістю і втіхою серця мого»* (Єремія 15:16)!

Ви можете їсти горох, капусту, виноград, локшину, чи будь-яку іншу страву, проте в наступаючому році від цього нічого не зміниться анітрохи. Але якщо ви зробите Слово Боже частиною свого щоденного життя, читаючи його, вивчаючи, заучуючи напам'ять, ваше життя обов'язково зміниться. Біблія – це їжа для роздумів і життя на весь новий рік.

*Слово Боже нам читати
щирим серцем, всім чуттям,
щоб Господня воля стала
ясно зрозуміла нам.*

*Хто бажає зрозуміти
слово Боже в повноті,
хай читає і вивчає
у душевній простоті.*

Дорогі брати і сестри!
Запрошуємо вас відвідати сайт
"Реформатське богослов'я для України":
<http://reformed.org.ua>

Цей сайт присвячений реформатському руху в слов'янському світі в цілому і Україні зокрема. Ви знайдете тут багато різних статей, пов'язаних із минулим та сьогоденням реформатського богослов'я, духовності та церковного життя. Сподіваємось, ці матеріали сприятимуть розвитку біблійного та реформатського богослов'я у слов'янських країнах. Для досягнення цієї мети ми пропонуємо власні переклади статей реформатських богословів з Нідерландів, США та інших країн. Крім цього, ми публікуємо "класичні" праці різних християнських теологів минулого і сучасності. Ми не завжди погоджуємось із усім, що вони пишуть, проте ми вважаємо, що реформатське богослов'я глибоко вкорінене у вченні отців церкви, і прагнемо перейняти найкраще із інших християнських традицій – в межах, у яких вони відповідають Слову Божому як джерелу мудрості.

Запрошуємо також взяти участь у форумі, на якому обговорюються питання, пов'язані із реформатським рухом в його найширшому розумінні.

ХРИСТИЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Християнські подарунки, які проповідують

Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри

м.Свалява, вул.Борканюка (біля муз.школи)

тел.050 6665549

працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-16.00

Технічний редактор: Мурза Вячеслав

Члени редколегії: Мурза В.В.,

Пилипенко В.В., Молнар Шандор

НАША АДРЕСА:

вул.Визволення 164/1, м.Свалява

Закарпатська область, Україна, 89300

Телефон: (03133) 73061 або моб. 0506665549

e-mail: uerc@ukr.net

Тираж видання: 999 примірників.

Періодичність – раз у два місяці

Газета розповсюджується за пожертви

